

O múdrosti...

O múdrosti sa veľa hovorí. Múdrost' obdivujeme a možno aj preto, lebo skutočne múdrych ľudí nie je veľa. V starom Grécku bola Sofia – múdrost' najvyhl'adáwanejšia čnosť. Mnohí túžili po poznaní, chceli vedieť čo najviac o človeku, o Bohu i o svete. Zakladali školy v ktorých skúmali príčiny a zákonitosti, viedli debaty a zhromažďovali vedomosti i poznatky z celých dejín sveta.

My sa chceme zamyslieť tiež nad touto krásnou čnosťou a to aj kvôli tomu, že máme sviatok Zoslania Ducha Svätého. On, Duch pravdy je náš učiteľ, ktorý nám objasňuje veci života a vedia nás. Sám Boh – Duch Svätý nás učí pravej múdrosti.

Pre náš každodenný život múdrost' je praktickou vecou. Je to schopnosť vybrať si správny cieľ a zvoliť si pre jeho dosiahnutie tie najlepšie prostriedky. Alebo inak povedané múdrost' je vybrať si vždy to najlepšie spomedzi všetkého a potom čo najlepšie vynaložiť svoju energiu, čas i možnosti. Múdrost' je po latinsky predvídavosť a to znamená, že keď ju máme, vidíme ďalej pred seba, správne sa rozhodujeme a dobre žijeme. Vieme, čo je viac a čo menej. Správne hodnotíme a zároveň i poznávame nebezpečenstvá, ktorým sa máme vyhnúť.

V dejinách sveta boli niektorí učenci túžiaci po múdrosti, ktorí si vypichovali oči, aby ich nič nerušilo a mohli sa oddať rozmyšľaniu. Nám ide ale o inú, o pravú múdrost' a preto si otvárame oči, aby sme ešte lepšie videli a uši, aby sme lepšie počuli, čo je pre nás to najlepšie a čo robiť, aby sme dosiahli to najlepšie. Vrcholom našej kresťanskej múdrosti je to, čo hovorí Sväté písmo: Maj stále pred očami cieľ svojho života a nepomylíš sa. Pravým opakom tejto životnej múdrosti bude to známe: Carpe diem – využi naplno čas, možnosti, situáciu, oddaj sa chuti a vášni bez ohľadu na to čo bude potom, bez ohľadu na následky, ži bez pomyslenia na to, čo bude zajtra a pozajtra a potom.

Mnohí ronía slzy nad nevydareným dielom len preto, že ho začínali nepremyslene a pokračovali v ňom nemúdro. Vyhlí by sme sa mnohým neúspechom, škodám, nervozitám, napätiam a smútkom, keby sme sa viac zaujímali o múdrost' a najmä o to, ako ju získať a ako si ju zachovať. Povedzme si niečo o tom. Isté je, že táto čnosť má aj svoj vrodenný základ. Mnohí ju zdedia ako rozvážnosť. Ale i to je isté, že tento vrodenný základ, či je malý, alebo veľký sa má ďalej rozvíjať osobným pričinením. Robí sa to predovšetkým tým, že sa učíme z osobnej skúsenosti. Vyberáme si poučenie, akýsi výťažok múdrosti, jadro životnej pravdy z prežitých chvíľ, okamihov a udalostí, z minulých zážitkov, najmä z tých, ktoré boli zvlášť silné alebo sa nám mohli stať osudovými. Problém je, že každý nevie ťažiť múdrost' zo skúseností. Niektorí má za deň sto zážitkov, ktoré prežil, ale pritom žiadnu múdrost' z nich, žiadny záver potešujúci, povzbudzujúci, alebo poučujúci. Hovoríme, že je nadchnutý, alebo rozrušený, možno potešený, ale nemá žiadnu skúsenosť. Taký človek bude vedieť všeličo zaujímavé opisne, živo a citovo porozprávať zo svojho života, ale nebude schopný na základe toho, čo prežil nikomu v ničom poradiť. Nikomu, ani svojim deťom, ani sebe.

Ak sa má náš prežitý zážitok premeniť na múdrost', ak si máme z prežitého vytiahnuť to najlepšie poučenie, múdrost' pre náš život, potrebujeme na to kúsok času, trochu ticha, a hlavne rozmyšľanie nad prežitým. Je treba hodnotenie a zatriedenie múdrosti do nášho života. Keď chceme byť múdry je dôležité, aby sme sa vedeli zamýšľať a preto aj stíšiť, utiahnuť sa a sústrediť, aby sme sa pozreli na všetko aj z odstupu, aby sme všetko dobre prežili a v sebe uložili. Tento pohľad z odstupu býva iný ako ten, ktorý máme, keď sme ešte v strede udalosti. Pri spracovávaní zážitkov a hľadaní poučenia z nich, veľmi pomáha spoločný rozhovor medzi tými, ktorí si navzájom dôverujú a vedia sa pochopiť. Rozhovory a debaty pomáhajú vytvárať uzávery a dôsledky.

Pri spracovávaní zážitkov zisťujeme najmä to, či naše počiny a skutky boli pre dobro alebo nie. Či nám to ako sme konali osožilo, alebo škodilo. Či sme spôsobili dobro, alebo zlo. Dobré je zamyslieť sa i nad tým, či sme nejakým nemúdrym počínom nezbúrali, alebo aspoň nepodkopali, to čo sme už dobré postavili. Múdri ľudia boli preto múdri, lebo neboli povrchní. Boli aspoň o trochu dôslednejší než ostatní. Okrem toho múdri ľudia vyrastali pri múdrych rodičoch, alebo učiteľoch. Od nich sa naučili hodnotiť, zvažovať, triediť a nadobúdať poznatky. Boh aj nám dal Učiteľa, Ducha Svätého. Ak sa budeme snažiť o múdrost' o ktorej sme si povedali a necháme sa pritom viesť Duchom Svätým. Ak dokážeme počúvať jeho rady a usmernenia, ak mu dovolíme, aby nám povedal: urobil si dobre, alebo urobil si zle. Alebo keď sa jeho budeme pýtať a počúvať, čo je pre nás to najlepšie, ani medzi nami nebudú múdri ľudia výnimkou.

Duch Svätý od počiatku v Cirkvi pôsobí, zjavuje Vzkrieseného, jeho slová, spôsoby.

On, ktorý posvätil v lone matky Jána Krstiteľa, predchodcu Ježiša Krista, Spasiteľa.

Zmŕtvychvstalý dal Ducha svojho apoštolom, by odpúšťali hriechy v mene Božom. Na Turíce zostúpil Duch na nich silou novou, zrod Cirkvi vznietil pod vedením apoštolov,

by Cirkev upevnil a stále posväcoval, aby s ním ustavične rástla, bola večne nová. Darca života, čo pomáha narodiť sa znova, Duch pravdy, Utešiteľ do každého dvora.

Pretvára všetko, čoho sa dotkne svojím lúčom, zamknuté srdcia otvára zlatým kľúčom.

Tak žiaria svety, na ktoré s láskou padá vždy láska jeho žiariaca, vždy láska jeho mladá.

Kto sa mu otvorí, vedie ho ku svätosti, po vzkriesení z mŕtvych nás celkom omilosti. Dáva sa všetkým, ktorí v neho veria, na slnku kríža, na nebi utrpenia

*Úryvok z básne Svetoslava Veigla
Duch Svätý, oheň večnej lásky*

Aby nám všetci rozumeli

Nezriedka sa stáva, že zastaneme v nejakom veľkom neznámom meste a nevieme, ako ďalej. Našťastie je dobre, keď sa vieme opýtať a keď sa máme koho opýtať. Stane sa, že ku komusi aj zamierime, ale hneď cúvneme. Tento sa veľmi ponáhľa a na všetkých sa mračí, netreba ho zdržovať. Mohlo by sa to zle skončiť... Ale tu je kosi iný, neponáhľa sa a ide z neho pokoj, toho sa spýtajme. A naozaj. Ochotne sa zastaví, snaží sa pomôcť, vysvetliť...

Existuje reč, ktorá sa neprenáša slovami, ale skutkami, naším správaním. Napríklad zamračená tvár znamená: Dajte mi všetci pokoj. Usmiaty človek hovorí: Som tu pre vás... A čo platí vo všetkých štátoch a na všetkých kontinentoch. To je reč, ktorej všetci rozumejú. A touto rečou by sme sa mali učiť hovoriť.

Isteže, pri zoslaní Ducha Svätého nešlo o takýto prirodzený jav. Tu sa stal skutočný zázrak: Parti, Médi, Elamčania, obyvatelia Mezopotámie, Judey i Kapadócie... počuli hovoriť apoštolov svojim jazykom. Taký zázrak my už asi nezažijeme a cudzie jazyky si musíme osvojovať náročným štúdiom, ale aj dnes sa dá hovoriť rečou, ktorej všetci rozumejú... Rečou skutkov. Tak nám to pripomína svätý Anton Paduánsky: Koho naplnil Duch Svätý, hovorí rozličnými jazykmi. Rozličné jazyky, to sú rôzne svedectvá o Kristovi, ako pokora, chudoba, trpezlivosť a poslušnosť. Hovoríme nimi vtedy, keď ich ukazujeme iným na sebe. Reč je živá vtedy, keď rozprávajú skutky. Nech prestanú, prosím, slová a nech hovoria skutky.

Apoštoli hovorili aj skutkami. To, čo povedali slovami, nerúcali vlastným životom, ale podčiarkovali, potvrdzovali. Zamknuté dvere sa otvorili, strach zmizol a tí, čo prednedávnom utekali zo strachu o seba, odvážne hlásali Kristovu smrť a zmŕtvychvstanie. Ukrižovali telo s jeho žiadostivosťami, žili v Duchu a podľa Ducha aj konali...

Veľa ľudí sa v súčasnosti túla po svete a svet je pre nich ako neznáme veľkomesto. My kresťania by sme mali byť ľuďmi Ducha, ktorí poznajú správnu cestu a vedia ju ostatným aj ukázať. A hovoria tak, aby im všetci rozumeli...

MARIÁN BUBLINEC

Myšlienky

„Otvorte oči a hľadajte, či niekto nepotrebuje trochu času, účasti, trochu spoločnosti, starostlivosti. Možno je osamelý, zatrpknutý, chorý, nešikovný. Pre každého môžete niečím byť - pre starca i pre dieťa. Nenechajte sa zastrašiť, keď musíte čakať alebo experimentovať. Buďte pripravení aj na sklamania. Ukážte sa ľuďom ako človek.“

ALBERT SCHWEITZER

„Sťažujete sa, že sa stále vracajú tie isté trápenia. Pozrite sa však, čoho sa máte ľakať. Remeselníka, ktorý takýmto spôsobom vybrusuje svoj majstrovský kus? Chceli by ste vyjsť z rúk takého vynikajúceho Umelca ako nedorobok? Buďte pokojní a dovoľte Bohu robiť, ako sa Jemu zapáči.“

SV. PÁTER PIO

Sväté omše v 9. týždni cezročného obdobia

5.VI. Pondelok – Svätodušný pondelok

19.00 + Anton Jurčovič, brat Jozef a manž.Emília

6.VI. Utorok

19.00 za farníkov

7.VI. Streda

19.00 K Panne Márii za zdravie a pokoj v rodine

8.VI. Štvrtok

19.00 + Simeon Kulifaj, manž.Štefánia a syn Václav

9.VI. Piatok

19.00 + Miroslav Kročka a rodičia

10.VI. Sobota

10.00 Slávnosť Prvého svätého prijímania

18.00 +Vojtech Uhlár a manž.Veronika

Upratovanie kostola č.d. 388 - 420

11.VI. 10. Nedel'a cezročného obdobia

Najsvätejšej Trojice

8.00 + František Kukumberg a manž.Viktória

9.15 za farníkov

Liturgický kalendár

5.VI. pondelok	sv.Bonifác, biskup, mučeník- Svätodušný pondelok
6.VI. utorok	sv.Norbert, biskup
7.VI.streda	sv.Róbert, opát
8.VI. štvrtok	sv.Medard, biskup
9.VI. piatok	sv.Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi
10.VI. sobota	bl.Diana, panna

Slovo na dnes

Vieme, že tým, čo milujú Boha,
všetko slúži na dobré.

Rim 8,28

KEÚČ NA ROZLÚŠTENIE TAJNÉHO PÍSMÁ

V jednom sa určite zhodneme, my, čo na náhody neveríme, s tými, ktorí vieru v náhody obhajujú. Všetci vieme, že sa ľudom stávajú „náhody“ milé i veľmi nemilé a dosť boľavé. Niekde som čítala zaujímavé prirovnanie ľudského života k Rembrandtovým maľbám, na ktorých svetlo a tieň nápadne silno kontrastujú. Je v nich príliš mnoho jasú, aby sa mohlo pochybovať o Bohu a jeho láske k ľudom. Ale je v nich taktiež príliš veľa tieňov, aby bolo možné pochybovať o dedičnom hriechu, ktorý prevrátil pôvodný Boží plán, zasial vzburu a spôsobil temnotu. A do tejto šlamastiky sme sa narodili. Všetci, bez výnimky. Boh robí všetko pre to, aby nás z toho dostal, lenže vo svojej veľkorysosti si zviazal vlastné ruky tým, že dal človeku slobodnú vôľu. Vie, že sami nemáme na to, aby sme sa z tej kaše dostali. On na to samozrejme má, lenže k tomu potrebuje náš súhlas. Nemusí byť notársky overený, stačí jednoducho len uznať svoju bezmocnosť a Bohu prisvedčiť. Avšak komu niet rady, tomu niet pomoci.

Napriek tomu sa Boh nevzdáva. Nadbieha nám, samozrejme v rámci rešpektovania našej slobody, ako len môže. Jeho výchovné zásahy sa až tak nelíšia od metód, ktoré používame my pri výchove svojich detí. Skúšame to po dobrom, ale občas siahneme aj po metle, po žihľave alebo uplatníme svoju pádnu pravicu. Že je náš úmysel i cieľ v každom prípade dobrý, o tom niet pochyb. To však dieťa väčšinou ocení až v dospelosti: „Škoda facky, ktorá padla vedľa.“ Ak sa pozrieme na naše „šťastné i nešťastné náhody“ očami viery, prideme na to, že nie sú samoučelné. V tých boľavých mnohokrát na prvý, inokedy až na desiaty pohľad rozpoznáme Boží výchovný manéver. A tie šťastné? Tie tiež nie sú samoučelné. Okrem iného môžu byť aj pripomienkou, že nemáme zabúdať na večnosť. Aby sme svoj život a všetky udalosti v ňom dokázali vo svetle viery bezchybne interpretovať a mali z nich ten správny úžitok, to predpokladá radikálnu disponovanosť. Nestačí len veriť, že Boh existuje. Treba Bohu úplne dôverovať a Boha z celého srdca milovať. To je nevyhnutná podmienka, od ktorej všetko závisí. A je to aj kľúč na rozlúštenie tajného písma všetkých našich „šťastných i nešťastných náhod“. Apoštol Pavol to napísal v Liste Rimanom stručne a jasne: „Vieme, že tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré.“ Všetko znamená všetko. Naozaj.

Mária Svatošová, „Náhody a náhodičky“

Prvé, najväčšie prikázanie

„Alebo Boh je, alebo nie je. Na ktorú z týchto hypotéz stavíte? Staviť je však nutné, nie ľubovoľné.“

BLAISE PASCAL

Vzdelaný učiteľ zákona, hľadajúc zádrapku, a nie pravdu, sa pýtal Ježiša na najväčšie prikázanie. Kristus mu dal jasnú odpoveď: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou!“ (Mt 22, 37). A možno preto, aby znalca zákona taktne pokarhal a naznačil mu, že ako odborník by mal vedieť, odkiaľ čerpal odpoveď, dodal: „To je najväčšie a prvé prikázanie“ (Mt 22, 38).

Kristus v podstate citoval prvé prikázanie Dekalógu: „Ja som Pán, tvoj Boh. Nebudeš mať okrem mňa iných bohov, ktorým by si sa klaňal.“

Otázka existencie Boha je stará ako ľudstvo samo. Ľudia mali v rozličných obdobiach a v rozličných národoch odlišné, často skreslené predstavy o Bohu. V konečnom dôsledku to však nie je dôkaz proti existencii pravého Boha. Ak totiž domorodec v pralese začne pochybovať o drevených modlách a prestane v ne veriť, to ešte neznamená, že niet Boha, ale iba to, že Boh nie je z dreva. Prvé prikázanie nás nabáda vytvoriť si správne predstavy o Bohu.

Dôkazy existencie Boha

Možno dokázať existenciu Boha? V zmysle matematicko-prírodovedného dokazovania nie. Dajú sa vari hodnoty ako láska, vernosť, pravdivosť či krása znázorniť nejakým vzorcom? Tým skôr stojí mimo prírodovedných postupov Boh.

Boha v pravom zmysle nedokazujeme. Boha hľadáme a objavujeme. Poznať Boha, to nie je iba vec rozumu, ale aj celej ľudskej osobnosti.

Východiskovým bodom spoznávania a priblíženia sa k Bohu je stvorenie: hmotný svet a človek ako taký. Hoci Boh je neviditeľný, ľudsky rozum má možnosť poznať ho ako príčinu i cieľ všetkého stvorenia (porov. Rim 1, 19-20). V každej stvorenej bytosti môžeme akoby v zrkadle zachytiť odraz jej pôvodcu a tak nepriamo, zdravým usudzovaním poznať jestvovanie Boha. Podľa učenia Cirkvi Boha možno s istotou poznať zo stvorených vecí prirodzeným svetlom ľudského rozumu.

Viera

Náš morálny život sa odvíja od viery v Boha. Sv. Pavol odhaľuje, že neprijatie Boha je počiatkom a vysvetlením všetkých morálnych vykoľajení (porov. Rim 1, 18-32). Prvé prikázanie od nás žiada, aby sme v Boha verili a aby sme si túto vieru pestovali, chránili a zriekli sa všetkého, čo je proti viere v pravého Boha.

Za vážne prestúpenie prvého prikázania sa preto považuje nevieru. Výraz ateizmus označuje veľmi rozmanité javy. V dnešných časoch je azda najrozšírenejším praktický materializmus, ktorý ohraničuje konanie a potreby človeka len na priestor a čas. Veľmi lákavý ateistický humanizmus a ekonomicko-sociálny ateizmus považujú náboženstvo za prekážku oslobodenia človeka, ktorý si je vraj len sám sebe tvorcom šťastia, pričom viera v Boha ho odvracia od budovania pozemskej spoločnosti. Lákavou formou popierania Boha je aj agnosticizmus. Niektoré jeho formy dokonca uznávajú existenciu Boha, ale iba ako tzv. boha filozofov.

Ďalšie hriechy proti viere sú dobrovoľné pochybovanie, heréza, apostáza a schizma. Pri dobrovoľnom pochybovaní človek zanedbáva alebo odmieta považovať za pravdivé, čo Boh zjavil a Cirkev predkladá veriť. Heréza po prijatí krstu je tvrdošijné popieranie či tvrdošijné pochybovanie o nejakej pravde, ktorú treba veriť. Apostáza je úplné odvrhnutie kresťanskej viery, schizma zasa odmietnutie podriaďiť sa rímskemu pápežovi či žiť v spoločenstve s členmi Cirkvi, ktorí sú mu podriadení.

Nádej

Boh v prvom príkaze od nás žiada, aby sme mali k nemu, ako k nášmu Pánovi, plnú dôveru. Človek mu však nemôže odpovedať vlastnými silami. Nádej je dôvery plné očakávanie Božieho požehnanja, ale zároveň obava uraziť Božiu lásku. Najväčším prekročením nádeje je zúfalstvo a opovážlivosť. Zúfalstva sa dopúšťame, keď prestávame dúfať, že od Boha dostaneme pomoc a milosti na dosiahnutie spásy. Keď sa človek preceňuje a dúfa, že sa môže spasť bez Božej pomoci, dopúšťa sa opovážlivosti. Tej sa dopúšťame aj vtedy, keď sa opovážlivo spoliehame na Božie milosrdenstvo v nádeji, že Boh nám odpustí aj bez obrátenia a kajania sa.

Láska

Prvé prikázanie nám prikazuje milovať Boha nadovšetko. Opakom lásky, teda aj hriechom proti láske, je nenávisť voči Bohu. Tá pochádza z pýchy. Pýcha popiera Božiu dobrotu a kráča ruka v ruke so znechutenosťou, čo je vlastne duchovná lenivosť. Tá môže zájsť do odmietnutia radosti, ktorá pochádza od Boha, ba až do odporu proti Božiemu dobru. Menšou formou znechutenosti je vlažnosť, t. j. nedbanlivosť či váhanie odpovedať na Božiu lásku. Nevďačnosť je zasa odmietnutie či zabudnutie odplácať sa za Božiu lásku láskou.

Modloslužobníctvo

Božské čnosti viera, nádej a láska sa uskutočňujú v modlitbe. Modlitba je nevyhnutnou podmienkou na zachovávanie Božích prikázaní. Povznesenie ducha k Bohu v modlitbe je výrazom človekovho klaňania sa Bohu. Klaňať sa Bohu znamená uznávať ho za jediného a pravého Boha, Stvoriteľa, Pána a Vládcu nad všetkým, čo existuje. Preto Boh v prvom prikázaní jasne a konkrétne zakazuje uctievať iných bohov. Napriek konkrétnosti je Modloslužobníctvo azda najrozšírenejším prekročením prvého prikázania. Aj keď polyteizmus (mnohobožstvo) v pravom zmysle slova je už dnes zriedkavé, čoraz častejšie expandujú rôzne učenia a novodobí „Spasitelia“, ktorí pod kepienkou svojej pravosti a všakovakých vraj zázrakov lákajú veriacich kresťanov do svojich osídel (porov. Mt 24, 5). Narastajúci počet siek je toho dôkazom. Samotná modloslužba sa netýka iba pohanských kultov. Je to najväčšie pokušenie pre vieru v pravého Boha. Ježiš Kristus nás varoval: „Nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone“ (Mt 6, 24). Modloslužobníctvo spočíva v uctievaní nielen rôznych bôžikov a talizmanov, ale aj v rozkoši, v túžbe po moci, peniazoch či postavení. Za modloslužbu sa tak isto považuje uprednostňovanie rasy, štátu či rodiny pred Bohom. Naopak, uctievanie si posvätných obrazov sa pokladá za nábožnú úctu. Prvé prikázanie odmieta aj akékoľvek formy veštenia, horoskopu, astrológiu, čítanie z rúk, výklad budúcnosti, jasnovidecťvo či vyvolávanie mŕtvych. Hriechom proti prvému prikázaniu je i povera, t. j. vybočenie kultu, ktorý vzdávame pravému Bohu.

Človek jestvuje len cez Boha. Napokon, sme stvorení na jeho obraz a podobu. Preto ak sa nebudeme usilovať, aby sme boli veľmi dobrí, budeme strašne zlí (B. Marshall). A iba dodržiavaním prvého prikázania sa ľudia môžu zachrániť od hmotných i duchovných následkov tohto počítačového veku.

PAVOL BZINA

Zhrnutie

— V prvom prikázaní Boh káže, aby sme si o ňom vytvorili správny pojem a vzťah.

— K správne mu vzťahu k Bohu patrí veriť v neho, nechvejne dúfať v jeho pomoc a nadovšetko ho milovať.

— Ateizmus odmieta či popiera jestvovanie Boha.

— Zúfať si alebo opovážlivo sa spoliehať na Božie milosrdenstvo je prekročením prvého prikázania.

— Hriechom proti prvému prikázaniu sú aj povera, modloslužobníctvo, rôzne druhy veštenia a mágia.

Elektro

Raz pred rokmi, keď nám doma prestal ísť elektrický prúd a museli sme dlho do noci sedieť pri sviečkach, vyslovil jeden z prítomných známou vetu Vladimíra Iljiča, že komunizmus je moc sovietskych a elektrifikácia krajiny. Nezabudol dodať, že moc sovietskych máme permanentne, dodávku prúdu však len občas.

Na jeho vetu si spomeniem vždy, keď varujem svojich priateľov pred nebezpečenstvom elektrifikácie našej existencie.

Inými slovami...

Zbavme sa elektrifikácie vlastného života.

Nemajme dlhé vedenie,

neprijímajme druhých s odporom,

nepesťujme si zbytočné napätie.

Max Kašparů „Inými slovami“

svätý Róbert

7. jún

Sv. Róbert z Newminsteru, opát (* Okolo 1105 v Garvene (Gargrave), Anglicko; † 7. júna 1159 v Newminsteri, Anglicko)

Prvý opát kláštora v Newminsteri.

Všedný aj nevšedný

Sv. Róbert bol opátom benediktínskeho kláštora v Newminsteri. Veľa musel na sebe pracovať, kým začal bratom takto slúžiť. Už v mladosti pochopil, že chůtky tela a sklon k hnevivosti by mohli zmeniť jeho dušu na trosku. Čo robiť? Vychovávať sa! Tak, ako kázal Pán, pôstom a modlitbou. Aký pôst si zvolil? Všedný aj nevšedný. Všedným bolo denné zapieranie sa v jedle. Od stola nevstal do konca svojho života nikdy úplne sýty. Čo ušetril, rozdal chudobným.

A čo bolo nevšedným pôstom? Ovládať denne svoju prudkosť a netrpezlivosť aspoň pri jednom človeku. Pôst podporoval modlitbou a vierou, že s Ježišovou pomocou môže vyhnáť diabolstvá, ktoré sa usadili v ňom, ale i v tých, o ktorých sa staral.

Pane, kto berie nebo vážne, musí do svojho denného programu zaradiť pôst i modlitbu. Ako sa volá môj všedný aj nevšedný pôst?

Ak dodnes nemôžem takto pomenovať ani jednu zo svojich denných snáh, verím, že dnes večer to bude už iné... Amen.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
Vo Vištuku

4.VI.2006

12345678901234567890123456789012345667890 12345678901234567890123456789012345667890